

СЪВЪРШЕНО СЪРЦЕ

Дейвид Уилкерсън

2 Октомври 1989

Възможно е да ходим пред Господа със съвършено сърце! Бог каза на Аврам: „Аз съм Всемогъщият; ходи пред Мене и бъди непорочен“ (Битие 17:1).

Бог каза също на израилтяните: „Съвършен да бъдеш пред Господа твоя Бог!“ (Второзаконие 18:13). Давид реши в сърцето си да се покори на тази заповед. Той каза: „Ще вниквам в пътя на непорочността [съвършенството]... Ще ходя с незлобиво [съвършено] сърце всред дома си“ (Псалм 101:2).

Писанието посочва също, че Соломон не изпълни Божията заповед да бъде съвършен: „сърцето му не беше съвършено пред Господа неговия Бог, както сърцето на баща му Давида... [Той] не следваше съвършено Господа, както беше сторил баща му Давид“ (3 Царе 11:4-6).

Виждаме Божията заповед да бъдем съвършени и в Новия завет. Исус казва: „И тъй бъдете съвършени и вие, както е съвършен вашият небесен Отец“ (Матей 5:48).

Павел пише: „за да предоставим всеки човек съвършен в Христа“ (Колосяни 1:28) и в същото послание „... да стоите съвършени и напълно уверени в всичко що е Божия воля“ (4:12).

И Петър каза: „А Бог на всяка благодат, Който ви е призовал в Своята вечна слава чрез Христа Исуса, ще ви усъвършенствува, утвърди, укрепи и направи непоколебими, след като пострадате малко“ (1 Петрово 5:10).

Съвършенството не означава безгрешно, безупречно сърце. Човек съди по външността, по това, което вижда. Но Бог съди сърцето, невидимите мотиви (1 Царе 16:7). За Давид се каза, че имаше съвършено сърце спрямо Бог „през всичките дни на живота си,“ въпреки че често разочароваше Господ. Животът му беше белязан завинаги от прословутото прелюбодеяство и убийство.

Основното определение на съвършенството е: пълнота, зрялост. На еврейски и гръцки то включва: правота, да си без петно, без недостатък, да си напълно покорен. То означава да завършиш започнатото; едно цялостно изпълнение. Уесли го нарича „постоянно покорство.“

Съвършеното сърце е отзивчиво сърце. То бързо и изцяло откликва на Господните увещания, шепоти и предупреждения. Това сърце през цялото време казва: „Говори, Господи, защото слугата ти слуша. Покажи ми пътя и аз ще ходя по него.“

Веднъж, по време на дълго пътуване от ферма на Тийн Челиндж в Пенсилвания към Ню Йорк, Господ проговори на вътрешния ми човек: „Има такова нещо като съвършено сърце. Искам да ти покажа какво е, за да можеш да го търсиш!”

Тогава, Бог разкри на духа ми, че Христос посвещава Себе Си на хора, които ходят пред Него със съвършено, отзивчиво сърце, и че три са нещата, които отличават такова сърце.

Съвършеното сърце е търсещо сърце

„Господ изпитва всичките сърца” (1 Летописи 28:9). Съвършеното сърце вика като Давид: „Изпитай ме, Боже, и познай сърцето ми; опитай ме, и познай мислите ми; и виж дали има в мене оскърбителен път; И води ме по вечен път” (Псалм 139:23-24).

Бог каза на Еремия: „Аз, Господ, изпитвам сърцето” (Еремия 17:10). Еврейското значение на тази фраза е: „Аз прониквам, изследвам дълбоко.” Писанието казва: „Понеже Духът издирва всичко, даже и Божиите дълбочини” (1 Коринтяни 2:10).

Исус в Откровение 2:24, говори за „дълбоките работи на сатана”, т.е. падането в голямата дълбочина на греха. Той казва, че злото навлиза дълбоко в душата и има корени, които слизат в ада. Давид каза на нечестивите: „Вътрешната мисъл и сърцето на всеки от тях са дълбоки” (Псалм 64:6). „Защото блудницата е дълбока яма” (Притчи 23:27).

В тези пасажии има святи предупреждения: „Вие не осъзнавате колко дълбоко ви засяга това обвързване със злото. То ще ви отведе до дълбините на самия Сатана - загадъчни, бездънни и дълбоки. Този път води към ада.”

В тези последни дни грехът е станал сложен, подмолен, чувствен и по-изтънчен от всякога. Той идва, преоблечен като изкуство, култура и образование. Вярвам, че сега има нови дълбочини на греха. Той е пуснал по-силни, по-дълбоки корени. Нашите деца се сблъскват с такива дълбини на греха, с които ние никога не сме сблъскали или познавали! „Горко на ония, които дълбоко търсят да скрият намеренията си от Господа, чиито дела са в тъмнината” (Исая 29:15).

Съвършеното сърце иска Светия Дух да дойде и претърси дълбините на вътрешния човек, за да блесне във всички скрити части, да изследва, да изкопае и изложи на показ всичко, което е различно от Христос. Плитки проповеди не могат да издирват достатъчно дълбоко, за да извършат това. А тези, които крият таен грях, не искат да бъдат осъдени, претърсени или тествани.

Един брат дойде при мен по време на молитвено събрание, плачейки. Той беше напуснал Таймс Скуеър Чърч преди няколко месеца, защото смятал, че Словото в посланията от амвона е твърде пронизващо. През цялото време, независимо от състоянието си, той ходел с Господ и растял. Но най-края ни напуснал и отишъл в църква, където се проповядвало леко слово.

Скоро този брат се върнал в старите си грехове. Преминал през всяко служение в църквата и всеки му казал, че всичко с него е наред, но той си знаел най-добре! Навлязъл още по-дълбоко в старите си грехове! Сега, по време на молитвено събрание, той се беше върнал към чистото Слово на Бог.

Същата нощ, в непосредствена близост до него седеше човек в инвалидна количка. Съпругата му беше с него. Те бяха пропътували много километри, само защото искали да чуят изобличително слово! Този човек жадуваше в най-вътрешните си части да бъде разтърсен от Бог. Той каза: „Толкова отдавна не съм чувал послание, което да ме изобличи!“

Множества от християни днес искат покриване от Кръвта, а не очистване! Ритуалът в Старозаветната скиния дава ясен пример за ходенето с Бог, което Църквата трябва да има.

Скинията имала външен двор, където се колело жертвеното животно. Така се осигурявала кръвта, която покривала греха. Но отвън имало и умивалник, където ставало очистването.

Никой свещеник не можело да влезе в Светая Светих и да общува с Бог лице в лице, без да бъде очистен и да е направил посвещение към свящото място.

Евангелието, което чуваме днес е нещо като това: „Просто отидете до олтара чрез вяра, доверие в Кръвта, пролята там. След това влезте смело в Светая Светих. Завесата е скъсана, вашият Баща ви обича, Той ви чака. Той вижда във вас единствено Исус.“

Християните, които възприемат този начин на мислене, вярват, че могат да заобиколят умивалника, което за нас означава да се измием с водата на Словото. Те вярват, че могат да преминат покрай посвещението при свящото място с греха, полепнал по тях и греховните си навици, дълбоко вкоренени в сърцата им, да влязат направо и да се похвалят: „Аз съм правдата на Бога в Христа.“

Съвършеното сърце търси нещо повече от сигурността или пожеланието на греха! То се стреми да бъде в Неговото присъствие, за да има общение! Общение е да говориш с Господа, да споделяш в сладкото общуване, да търсиш лицето Му. И това е, което получаваш от Светая Светих! То идва в този ред: покриване, очистване, посвещение, общение.

Много вярващи обаче, искат само да бъдат покрити - да вземат бързия билет към славата! Без болка, без кръст, без очистване! Те викат: „Аз съм под Кръвта, под Кръвта! Аз съм в безопасност!“

И все пак те цитират само половината от стиха: „И кръвта на Сина Му Исуса Христа ни очиства от всеки грях“ (1 Йоан 1:7). Прочетете го целия: „Ако речем, че имаме общение с Него, а ходим в тъмнината, лъжем и не действваме според истината. Но ако ходим в светлината, както е Той в светлината ... кръвта на Сина Му Исуса Христа ни очиства от всеки грях“ (1 Йоан 1:6-7). Исус каза: “Вие сте вече чисти чрез учението, което ви говорих“ (Йоан 15:3).

Чуваме проповядване, което казва: „Вие не е нужно да бъдете изследвани. Така или иначе, целият ви грях е под кръвта! Всичкото това ровене и търсене на грях носи само осъждение и вина.“

Писанието казва, че Давид беше със съвършено сърце и въпреки това извика: „Изпитай ме, Боже!“

В Откровение 2:23, Исус казва: „И всичките църкви ще познаят, че Аз съм Който изпитвам вътрешности и сърца; и ще въздам на всеки от вас според делата му“ Възлюбени, Той каза това на Църквата!

Господ ни изследва, не за да ни накаже, а за да ни изкупи. Неговата цел е, не да ни хване в греха или да ни осъди, а по-скоро да ни подготви да влезем в свялото Му присъствие като чисти съдове. „И кой ще застане на Неговото свето място? Оня, който е с чисти ръце и с непорочно сърце, ... Той ще приеме благословение от Господа, и правда от Бога на спасението си“ (Псалм 24:3-5).

Съвършеното сърце е доверяващо се сърце

Наскоро Бог ми показа нещо за доверието ми в Него, което никога не съм виждал преди! Псалмистът написа: „На Тебе уповавах бащите ни; уповавах, и Ти ги избави. Към Тебе извиках, и бяха избавени; на Тебе уповавах, и не се посрамирах“ (Псалм 22:4-5).

Отново и отново, Давид свидетелства: „На Господа уповавам ...“ (Псалм 11:1), „Боже мой, на Тебе съм уповал“ (Псалм 25:2). Коренът на еврейската дума за доверие означава „да се хвърлиш в пропаст“ - тоест, да бъдеш като дете, което чува баща си да казва: „Скачай!“ и доверчиво се подчинява, като се хвърля от ръба и пада в ръцете на баща си.

Това е един от аспектите на доверието. Някои от вас сте на това място, дори и сега. На ръба сте, олюлявате се и нямате друг избор, освен да се хвърлите паднете в ръцете на Исус! Някои просто са се примирили с положението си, което в действителност не е нищо повече от фатализъм. Те наричат това доверие. Но това не е доверие - това е скованост. Доверието е много повече от пасивно примирение! То е активно вярване!

Някои от вас са направили нашия Господ космическа пожарна и спасителна служба. Все едно Сатана е подпалил дома ви, вие сте блокирани на покрива и крещите: „Господи, помогни ми! Спаси ме!!!“ Тогава Господ идва с ангелите Си и разпъва голяма мрежа. Той казва: „Скачай!“ Вие скачате, къщата изгаря, а вие казвате: „Благодаря ти, Господи, че ме измъкна!“

Много от нас ограничават доверието си до тези спасителни операции. Все едно казваме на Господа: „Вярвам, че ще дойдеш и ще изгасиш всичките ми пожари, ще ме спасиш от всичките ми неприятности и ще ме избавиш от всичките ми изпитни. Знаем, че Ти ще бъдеш там, Господи, когато се нуждаем от Теб.“

Така си мислим, че вярата ни се разширява и е угодна на Бог. Но не осъзнаваме, че просто сме направили дявола причинител, а Господ - реагиращ на причиненото. Виждаме как

Сатана предизвиква и планира всичките ни изпити, дисциплинирания и трудни моменти. Ние казваме категорично: „Дяволът е причинителя!“

Според тази гледна точка, Бог само реагира на всички добре скроени планове на дявола. Но нашият Бог никога не реагира - Той инициира!

Ако истински ходите с Христос, вие не сте боксова круша на дявола! Той няма свободен достъп, за да ви тормози или докосне. Какъв баща ще бъда аз, ако позволя на някой педофил, нахалник или побойник да има свободен достъп до децата ми? И все пак ние казваме: „Дяволът направи това с мен ... той затвори тази врата ... той постави това или онова върху мен!“

Християнино, къде е Баща ти? Спи ли? Не Го ли е грижа за теб? Искаш да ми кажеш, че Той ти позволява да бъдеш лесна жертва на изнасилвачи и убийци? Не!

Сатана не можеше да докосне Йов без разрешение от Бог, Който трябваше да снижи стената около Йов, за да може Сатана да го убие! Исус „биде отведен от Духа в пустинята, за да бъде изкушаван от дявола“ (Матей 4:1).

Бог винаги е в контрол. Нито за един момент Сатана не е и не е бил извън властта на Божието слово!

Христос се разкри на Павел като Онзи, който „им отворя очите, та да се обърнат от тъмнината към светлината, и от властта на Сатана към Бога“ (Деяния 26:18). Пратеник на Сатана дойде и нанесе побой над Павел, но само защото Бог му позволи. Той нямаше да допусне в слугата Му да се надигне гордост заради голямото откровение, което е получил. Бог беше в контрол.

Най-малко два пъти Павел се опита да отиде в Солун , „но сатана ни попречи“ (1 Солунци 2:18). Все пак, дяволът не можеше да спре Божието дело. Вярващите в Солун по-късно станаха Павловата „корона на радост.“

Сърцето, което се доверява, казва: „Всичките ми стъпки са подредени от Господ! Той е моят любящ Баща. Той позволява страдание, изкушение и изпитание, но никога повече, отколкото мога да понеса, защото винаги ми дава изходен път! Той има вечен план и цел за мен. Преброил е всеки косъм на главата ми. Преброил е всяка клетка и оформил всичките ми телесни части, когато бях в утробата на майка си. Той знае кога сядам, ставам или лягам. Аз съм зеницата на окоето Му. Той е Господ - не само на моя живот, но на всяко събитие и ситуация, които са част от живота ми!“

Бог държи всичко под контрол!

Съвършеното сърце е съкрушено сърце

Преди знаех какво е съкрушено сърце. Мислех си, че често съм преживявал съкрушаване, докато Светият Дух не ми отвори очите за един по-дълбок смисъл на думата.

Давид каза: „Господ е близо при ония, които са със съкрушено сърце, и спасява ония, които са с разкаян [разбит] дух” (Псалм 34:18). Той каза също: „Жертви на Бога са дух съкрушен; сърце съкрушено и разкаяно, Боже, Ти няма да презреш” (Псалм 51:17).

Съкрушеността е повече от плач, повече от скръб, повече от един разбит дух и повече от смирение. Всъщност, много хора, които плачат, не са сърцесъкрушени. Много хора, които лежат пред Бога и стенат, не са съкрушени в духа си. Истинската съкрушеност се освобождава в сърцето с най-голямата сила, която Бог може да повери на човек - по-голяма от силата за възкресяване на мъртвите, по-голяма от властта над болестите!

Духът каза на сърцето ми: „Ще ти покажа това, което Бог вижда като сърцесъкрушеност, за да освободя в теб необходимата сила за време на разруха.” Това е сила, която възстановява развалините - сила, която носи специален вид слава и почит на нашия Господ в трудни времена!

Съкрушеността е свързана със стени: разбити, сринати, разрушени стени. „Жертви на Бога са дух съкрушен; сърце съкрушено и разкаяно, Боже, Ти няма да презреш ... Стори добро на Сион според благоволенията Си; съгради стените на Ерусалим” (Псалм 51:17-18). Бог асоциира Ерусалимските стени със сърцесъкрушеност.

Нека ви покажа един пример за наистина сърцесъкрушен човек: „Тогаваш станях през нощта, аз и неколцина други с мен, без да явя никому що беше турил моят Бог в сърцето ми да направя за Ерусалим; и друг добитък нямаше с мене освен добитъкът, на който яздех... Тогаваш възлязох нощем край потока, та прегледах стената; после, като се обърнах, влязох през портата на долината та се върнах” (Неемия 2:12, 15).

Неемия в тъмнината на нощта „прегледа стената.” Тук се използва еврейската дума ‘шабар’, използвана в Псалм 51:17 за „сърце съкрушено.”

Някой би помислил, че Неемия е станал толкова сърцесъкрушен след като е „седнал, та плакал, и тъжал няколко дни; постил и се молил пред небесния Бог” (Неемия 1:4). И все пак, плача и изповядването са само началото на съкрушаване. Сърцето на Неемия не беше напълно съкрушено, докато не дойде в Ерусалим, не видя разрухата и не реши да направи нещо по въпроса!

Неемия можеше да остане в двора на царя в двореца Суса, отделяйки време за плач и траур; за пост в продължение на дни; да изповядва и се моли; и въпреки това да няма разбито сърце!

Навсякъде се разпространи информацията, че „е дошъл човек да се застъпи за доброто на израилтяните“ (Неемия 2:10). Неемия каза: „Не казах на никого това, което моят Бог беше турил в сърцето ми да направя за Ерусалим.“

Той се разходи на магаре около външната част на града и „разглежда руините.“ На еврейски език значението тук е: „сърцето му се счупи на две.“ То се съкруши, първо от мъка заради разрухата, и втори път - от надежда за възстановяването („изпълнен с надежда“)!

Това беше едно истински съкрушено сърце, което виждаше църквата и семействата в разруха и чувстваше мъката на Господ. Такова сърце тъжи за укора, хвърлен върху Господното име. То гледа в дълбочина и вижда, като Давид, своя собствен срам и провал, и вика: „Господи, аз съм направил пролука в стената! Пренебрегнал съм свято то ти свидетелство. Смазан съм от собствените си грехове. Това не може да продължава така!“

Но има още един елемент към съкрушеността: надеждата. Истински съкрушеното сърце е чуло от Бог: „Аз ще изцеля, възстановявам и съгражда. Отърви се от боклука и се залови с работата по възстановяване на разрушенията!“

Преди три години се разхождах по Таймс Скуеър, плачех и скърбях заради всичкия грях, който виждах. Върнах се в дома си в Тексас и повече от година плаках и скърбях. Тогава Бог каза: „Иди и направи нещо за цялата тази разруха.“

Отидох и видях унищожение, но не бях напълно съкрушен, докато не бях задвижен от надеждата да започна възстановяването на стената!

„Разглеждали ли сте руините“ в собствения си живот? Подобно на Давид, съгрешили ли сте и нанесли ли сте укор на Неговото име? Има ли пролом в стената ви, нещо, което не се ремонтира?

Възлюбени, добре е да паднете върху Канарата (Исус) и да се разбиеете на малки парченца. Когато видите Христос в цялата Му слава, самата гледка ще ви зашемети. Дори и добрите неща във вас - талантът, ефективността, всичките ви способности - ще бъдат разбити, когато се изправите или легнете пред Него безпомощни и изтощени!

Данаил каза: „И тъй, аз останах сам да видя това голямо видение, от което не остана сила в мене, защото енергията ми се обърна в тление, та останах безсилен“ (Даниил 10:8). Съкрушеността е пълното разбиване на всички човешки сили и способности. То е, да признаеш пълната реалност на греха и позора, който той нанася върху името на Христос!

Въпреки това, Данаил признава и следното: „Стой прав, защото при тебе съм изпратен сега“ (Даниил 10:11). Това е абсолютната сигурност, че нещата ще се променят, че ще има изцеление и възстановяване. Вашите руини ще бъдат реставрирани от Бог!

Святата вяра е тази, която казва: „Бог работи в мен! Сатана не може да ме държи. Аз няма да се проваля или разпадна. Моят грях ме огорчава, но съм се покаял. Сега е време да се надигна и да бъда възстановен!“

Докато не се хванете за тази надежда, усърдие и решителност, няма да се отървете от сълзите си. Животът ви може все още да изглежда като купчина чакъл, с планинки от прах и разрушени места, които се нуждаят от възстановяване. Но помнете - вие имате Неговия меч и инструменти в ръката си. Над вас стои голяма табела, поставена от Господната ръка, която гласи:

Бог работи. Врагове, пазете се!

Използван с разрешение на World Challenge, P. O. Box 260, Lindale, TX 75771, USA.

© 1989 World Challenge, Inc., PO Box 260, Lindale, Texas 75771

[A Perfect Heart](#) / [Съвършено сърце](#)